Dosarul nr.4r-1078/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-24126599-02-4r-26032025 Judecător Veaceslav Cernalev

D E C I Z I E

27 aprilie 2026 mun. Chişinău
Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru, în componenţa:
Preşedinte de şedinţă, judecător Alexandru Spoială
Judecătorii Igor Chiroșca și Mihail Proca

A examinat în şedinţă de judecată, în lipsa părților, recursul declarat de către agentul constatator, executorul judecătoresc Grigore Stoian împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 ianuarie 2025, în cauza contravențională în privința lui Vișnevschii Dmitrii, intentată în temeiul art.319 alin.1și (2) din Codul contravențional.

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,

C O N S T A T Ă:

La 6 noiembrie 2024, executorul judecătoresc Grigore Stoian s-a adresat în instanţa de judecată cu demersul privind examinarea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 25.10.2024 şi sancţionarea făptuitorului Vișnevschii Dmitrii pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii judecătorești.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 176-2962/2019 din 25.10.2024, încheiat de către agentul constatator, executorul judecătoresc Stoian Grigore, cet. Vișnevschii Dmitrii se învinuiește în săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 319 alin. (1) și (2) din Codul contravenţional.

Mai indică agentul constatator că, a întreprins în privința debitorului toate măsurile rezonabile în vederea executării titlului executoriu, însă ultimul se eschivează, motiv pentru care, urmează a fi atras la răspundere contravențională conform art. 319 alin.1 și alin. 2 din Codul contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 ianuarie 2025, a fost încetat procesul contravențional în privința lui Vișnevschii Dmitrii, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 319 alin.1 și alin.2 din Codul contravențional, pe temeiurile prevăzute de art. 441 alin.1 lit. a) din Codul contravențional.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentul constatator executorul judecătoresc Grigore Stoian a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărîrii nr.4-2675/2024 din 27.01.2025, judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani) cu adoptarea unei noi soluții în vederea sancționării pe semnele comiterii contravenției stipulate la art.319 alin.1 și alin.2 din Codul contravenţional.

În motivarea recursului s-a indicat că, debitorul nu s-a prezentat și nici nu a comunicat motivele, în urma tuturor acțiunilor întreprinse pe marginea procedurii de executare, careva efect în executarea documentului executoriu nu s-a stabilit, necătând la faptul aplicării tuturor masurilor menționate mai sus.

Menționează că, instanța de judecată în hotărârea emisă a aplicat greşit normele de drept, ori executorul judecătoresc, Grigore Stoian a constatat faptul eschivării debitorului şi anume prin neîndeplinirea dispozitivului hotărîrii de judecată, ori probă convingătoare ar fi fost prezentarea extrasului din contul curent special al executorului judecătoresc Grigore Stoian pe perioada intentării procedurii de executare şi pînă la întocmirea procesului-verbal de constatare a contravenției pentru a demonstra că debitorul nu a efectuat plata în suma datoriei sumată cu cea a cheltuielilor de executare.

Consideră că instanţa de judecată nu a ţinut cont de acţiunile întreprinse de executorul judecătoresc, care potrivit înscrisurilor anexate la dosar, arată că debitorul nici măcar nu a benevoit să întreprindă careva acţiuni în scopul executării hotărîrii de judecată, iar instanţa nici nu a conşteintizat indiferența debitorului de a-se supune cerinţelor legale, prin care ultimul urma să se supună, necătîtnd la faptul că cunoştea despre obligaţiile înaintate.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.1 Cod contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că, la 6 noiembrie 2024, executorul judecătoresc Grigore Stoian s-a adresat în instanţa de judecată cu demersul privind examinarea procesului-verbal cu privire la contravenţie din 25.10.2024 şi sancţionarea făptuitorului Vișnevschii Dmitrii pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii judecătorești.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 176-2962/2019 din 25.10.2024, încheiat de către agentul constatator, executorul judecătoresc Stoian Grigore, cet. Vișnevschii Dmitrii se învinuiește în săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 319 alin. (1) și (2) din Codul contravenţional.

Mai indică agentul constatator că, a întreprins în privința debitorului toate măsurile rezonabile în vederea executării titlului executoriu, însă ultimul se eschivează, motiv pentru care, urmează a fi atras la răspundere contravențională conform art. 319 alin.1 și alin. 2 din Codul contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 ianuarie 2025, a fost încetat procesul contravențional în privința lui Vișnevschii Dmitrii, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 319 alin.1 și alin.2 din Codul contravențional, pe temeiurile prevăzute de art. 441 alin.1 lit. a) din Codul contravențional.

Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a dispus adoptarea unei decizii de sancționare a lui Vișnevschii Dmitrii, în lipsa probelor pertinente și concludente, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 319 alin.1 și alin.2 din Codul contravențional.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui Vișnevschii Dmitrii în comiterea încălcării prevederilor art. 319 alin.1 și alin.2 din Codul contravențional, sunt nefondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator nu se întemeiază pe careva probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional nu au fost anexate probe materiale care ar confirma fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu neîndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției contravenientului, or, simpla indicare a faptelor date în procesul verbal cu privire la contravenție, nu poate fi temei de recunoașterea vinovăției și sancționarea persoanei.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, deși procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționarea contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

Or, la materialele cauzei, în vederea confirmării învinuirii, nu au fost anexate careva probe care ar dovedi cele incriminate lui Vișnevschii Dmitrii.

Așadar, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agentul constatator și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare” instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului”, dincolo de îndoiala rezonabilă.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 319 alin.1 și alin.2 din Codul contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Cercetând argumentele recurentului, se constată că se invocă doar afirmațiile că, conform materialelor acumulate și informației parvenite s-a stabilit cu certitudine că Vișnevschii Dmitrii a încălcat prevederile art. 319 alin.1 și alin.2 din Codul

contravențional și că sunt acumulate destule probe pentru a fi trasă la răspundere contravențională, probe ce nu au fost luate în considerație de către instanța de judecată.

Raportând cele invocate supra, în raport cu materialul probator administrat în cauză, instanța de judecată, constată că, la examinarea cauzei contravenționale în privința lui Vișnevschii Dmitrii, executorul judecătoresc nu a acordat o deplină eficiență prevederilor articolului 440 alin. (1) Cod contravențional, astfel încât activitatea desfășurată de acesta în partea ce vizează colectarea şi administrarea probelor, a fost una insuficientă și superficială or, în speță, s-a constatat că la materialele cauzei nu există nici o probă care ar confirma îndeplinirea unor proceduri concrete privind executarea hotărârii și rezultatele acestor acțiuni care atestă că persoana ar dispune de careva mijloace financiare însă refuză să se eschiveze de la achitarea datoriei.

La fel, în cadrul procesului contravenţional, agentul constatator nu a anexat nici o probă care ar confirma că făptuitorul are bunuri care îi aparţin, dar nu sunt înregistrate pe numele lui, sau că acesta ar activa în câmpul muncii şi ar deţine careva venituri însă intenţionat nu achită datoria, ceea ce ar demonstra posibilitatea reală de a executa această hotărâre, şi, pe cale de consecinţă, împotrivirea, cu rea-voinţă, a debitorului Vișnevschii Dmitrii, de a purcede la executarea hotărârii instanţei de judecată.

În concluzie, Colegiul penal notează că, instanța de judecată întemeiat a stabilit faptul că în prezentul proces contravențional, agentul constatator a avut o activitate insuficientă în partea ce vizează stabilirea existenței faptei contravenționale și dacă acțiunile făptuitorului întrunesc elementele contravenției de eschivarea de la executarea hotărârii judecătorești.

Deci, recursul agentului constatator nu este argumentat și Colegiul la examinarea acestuia invocă prevederile art.470 Cod contravențional, potrivit cărora instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator executorul judecătoresc Grigore Stoian.

Se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 ianuarie 2025, prin care a fost încetat procesul contravențional în privința lui Vișnevschii Dmitrii, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 319 alin.1 și alin.2 din Codul contravențional, pe temeiurile prevăzute de art. 441 alin.1 lit. a) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător Alexandru Spoială

Judecători Igor Chiroșca

Mihail Proca